

«JO FAIG QUE TOT SIGUI NOU» (Ap 21,5)

Missatge del sant pare Francesc per a la I Jornada Mundial dels Infants

25-26 de maig de 2024

Benvolgudes nenes i benvolguts nens!

S'acosta la vostra primera Jornada mundial, que serà a Roma els dies 25 i 26 de maig del proper mes de maig. Per això m'ha semblat bé enviar-vos un missatge. M'alegra que pugueu rebre'l i dono les gràcies a tots els qui treballaran per tal que això sigui possible.

L'adreço sobretot a cada un de vosaltres personalment, a tu estimada nena, a tu estimat nen, perquè «ets valuós» als ulls de Déu (Is 43,4), com ens ho ensenya la Bíblia i com Jesús ho va demostrar moltes vegades.

Al mateix temps aquest missatge l'envio a tothom, perquè tots vosaltres sou importants, i perquè junts —els qui són a prop i els qui són lluny— manifesteu el desig de cada un de vosaltres de créixer i renovar-vos. Vosaltres ens recordeu que tots som fills i germans, i que ningú no pot existir sense algú que el porti al món, ni créixer sense tenir altres persones per estimar i sentir-se estimat (cf. Carta enc. *Fratelli tutti*, 95).

D'aquesta manera, tots vosaltres, nens i nenes, que sou l'alegria dels vostres pares i de les vostres famílies, sou també l'alegria de la humanitat i de l'Església, on cadascú és com una baula d'una llarguíssima cadena, que s'estén del passat al futur i que cobreix tota la terra. Per això us aconsello que escolteu sempre amb atenció els relats de les persones grans: de les vostres mares i dels vostres pares, dels vostres avis i dels vostres besavis. I al mateix temps no oblideu aquells que, d'entre vosaltres, malgrat ser tan petits, ja estan lluitant contra malalties i dificultats, a l'hospital o a casa seva, aquells que són víctimes de la guerra i de la violència, aquells que sofreixen per fam i per set, aquells que viuen al carrer, aquells que es veuen obligats a ser soldats o a fugir com a refugiats, separats dels seus pares, aquells que no poden anar a l'escola, aquells que són víctimes de bandes criminals, de les drogues o d'altres formes d'esclavatge i d'abusos. En definitiva, a tots aquells infants als quals encara avui se'ls roba la infància cruelment. Escolteu-los, o encara millor, escoltem-los, perquè amb el seu sofriment, amb els ulls purificats per les llàgrimes i amb el desig constant de bé que neix del cor de qui ha vist veritablement com n'és, de terrible, el mal, ens parlen de la realitat.

Petits amics meus, per a renovar-nos a nosaltres mateixos i al món no és suficient que estiguem units entre nosaltres: cal que estiguem units amb Jesús. Ell ens infon molt de valor, perquè és sempre al costat nostre, el seu Esperit ens precedeix i ens acompanya pels camins del món. Jesús ens diu: «Jo faig que tot sigui nou» (Ap 21,5); aquestes són les paraules que he escollit com a tema per a la primera Jornada mundial. Aquestes paraules ens conviden a ser àgils com infants per a comprendre les novetats que l'Esperit suscita en nosaltres i al nostre voltant. Amb Jesús podem somiar una humanitat nova i comprometre'ns per una societat més fraternal i atenta a la nostra casa comuna, començant per les coses senzilles, com saludar les altres persones, demanar permís, disculpar-se, donar les gràcies. El món es transforma, sobretot, per mitjà de les coses petites, sense avergonyir-se de fer només passos petits. Encara més, la nostra petitesa ens

recorda que som fràgils i que necessitem els uns dels altres, com a membres d'un únic cos (cf. Rm 12,5; 1Co 12,26).

I encara hi ha més. De fet, benvolgudes nenes i benvolguts nens, no podem arribar a ser feliços en solitari, perquè la felicitat creix en la mesura que es comparteix, perquè neix amb la gratitud del dons que hem rebut i que a la vegada compartim amb els altres. Quan allò que hem rebut ho guardem només per a nosaltres, o fins i tot ens enreveixinem per aconseguir aquest o aquell regal, en realitat ens oblidem que el do més gran som nosaltres mateixos, els uns per als altres; nosaltres som el “regal de Déu”. Els altres dons serveixen, sí, però en la mesura que ens ajuden a estar junts; si no els utilitzem per a això estarem sempre insatisfets i mai no seran suficients.

En canvi, si estem junts tot és diferent. Penseu en els vostres amics; que bonic que és estar amb ells, a casa, a l'escola, a la parròquia, a l'oratori, a tot arreu; jugar, cantar, descobrir coses noves, divertir-se, tots junts, sense deixar ningú enrere. L'amistat és preciosa i només creix així, compartint i perdonant, amb paciència, valentia, creativitats i imaginació, sense por i sense prejudicis.

I ara vull confiar-vos un secret important: per tal de ser realment feliços cal resar, resar molt, cada dia, perquè la pregària ens connecta directament amb Déu, ens omple el cor de llum i de calor i ens ajuda a fer-ho tot amb confiança i serenitat. També Jesús resava sempre al Pare. I sabeu com l'anomenava? En la seva llengua li deia senzillament Abbà, que significa ‘papa’ (cf. Mc 14,36). Diguem-li també així nosaltres i el sentirem sempre proper. Ens ho va prometre Jesús mateix, quan ens va dir: «On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo soc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).

Benvolgudes nenes i benvolguts nens, sabeu que al maig em trobaré a Roma amb molts de vosaltres, que vindran en gran nombre d'arreu del món. I llavors, per a preparar-nos bé, resant, us proposo que emprem les mateixes paraules que Jesús ens va ensenyar: el parenostre. Reciteu-lo cada matí i cada tarda, i també en família, amb els vostres germans, germanes i avis. Però no com una fórmula, no, sinó pensant en les paraules que Jesús ens va ensenyar. Jesús ens crida i vol que, amb ell, siguem protagonistes d'aquesta jornada mundial, com a constructors d'un món nou, més humà, just i pacífic.

Ell, que es va oferir a la creu per a reunir-nos a tots en l'amor; ell, que va vèncer la mort i ens va reconciliar amb el Pare, vol continuar la seva obra a l'Església per mitjà de nosaltres. Penseu en això, especialment els qui us esteu preparant per a rebre la primera comunió.

Estimats amics, Déu, que ens estima des de sempre (cf. Jr 1,5), té per a nosaltres la mirada del papa més amorós i de la mama més tendra. Ell no s'oblida mai de nosaltres (cf. Is 49,15) i cada dia ens acompanya i ens renova amb el seu Esperit.

Juntament amb Maria Santíssima i sant Josep resem amb aquestes paraules:

Vine, Esperit Sant,
mostra'ns la teva vellesa
que es reflecteix en els rostres
de les nenes i els nens de la terra.

Vine, Jesús,
que fas noves totes les coses,
que ets el camí que ens condueix al Pare,
vine i queda't amb nosaltres.

Amén.

Francesc

Roma, Sant Joan del Laterà, 2 de març de 2024